

Ծննդ տարի լը առաջ Գեորգի ի
Հալեպի Աղբ. վարժարաններու ասոր-
նութիւնները աշխւ գաղափարը անն
ցան կաղճեղու ուսուցչական սիւրբիւն
վը գրուին նպատակը պէտի բլլալ Սաւ-

Nous avions relaté dans notre N°. 191 le départ du T. R. père Paul Aris, directeur de l'orphelinat Arménien Catholique de St. Grégoire du N. E. R. de notre ville, pour une excursion Scoute en Palestine où il conduisait une soixantaine de jeunes Boy Scouts visiter les Lieux Saints. A son retour nous nous sommes adressés à lui et il a eu l'extrême courtoisie de nous livrer quelques notes rapides, au sujet de la sus-dite excursion. Notons bien que ce voyage a été accompli à pied sauf les trajets de Beyrouth à Tyr et de Acca à Artuf.

« LIPANAN »

UNE EXCURSION EN PALESTINE

Visiter Jérusalem et les Lieux Saints et devenir hadji a toujours été le rêve de tout arménien.

Après l'expédition SCOUTE de l'été dernier à travers le Liban et où les enfants avaient montré tant d'entrain et d'endurance, je pensais que je pouvais mener ma troupe à Jérusalem pour cette année. Seulement nous ne pouvions pas attendre jusqu'à l'été où la chaleur en Palestine devient accablante et où l'eau, si rare déjà, devient introuvable. Le mois de mai, pour une expédition de cette nature, semblait être le plus favorable.

Les préparatifs furent faits. Rien ou presque ne fut laissé au hasard. Mr. Blatchford s'entremet auprès de la Direction des Chemins de fer de Palestine et nous obtint une réduction de 50% pour le trajet Acca-Artuf. La Custodie de Terre Sainte nous offrit généreusement l'hospitalité dans ses Casas Novas, et l'orphelinat de Saint Pierre de Ratisbonne mettait à notre disposition un beau terrain pour le campement à Jérusalem.

Tout était prêt pour le départ quand des assassinats commis sur la route de Saida vinrent porter l'inquiétude dans les coeurs. Nous quittions la Syrie à une époque singulièrement troublée. Les gens prudents déconseillaient le voyage et je sentais une lourde responsabilité peser sur moi. C'est alors qu'il fut décidé que nous traverserions toute la région supposée dangereuse rapidement en auto, ce qui eut lieu.

Le dimanche, 2 mai, les enfants d'Antélias, au nombre de vingt, et qui avaient été invités pour faire partie du voyage, arrivaient à Beyrouth et passaient la nuit à l'Orphelinat St. Grégoire.

Le lundi, 3 mai, de bon matin, on partait. Tout l'orphelinat était sur pieds pour les adieux, et ceux qui restaient avaient les yeux pleins

d'envie et étaient bien tristes de ne pouvoir faire partie de l'expédition.

Bientôt on fila à toute vitesse sur la grande chaussée de Saida, quand tout à coup une auto nous dépassait et arrêtait notre camion: c'était Mr. Fowle qui nous ayant trouvés déjà partis à l'orphelinat, nous suivait pour nous souhaiter bon voyage. Ce geste délicat alla droit au coeur des enfants.

On se remit en marche. Le bruit du camion était dominé par les chants, les cris, les exclamations des enfants, ivres de joie et débordants de gaieté.

A midi, nous étions à la hauteur de Sour et l'auto nous déposait pour rentrer à Beyrouth. Vite notre voiture était montée, une patrouille s'y attelait et nous continuions notre chemin jusqu'à la frontière que nous atteignons sur le soir. 17 kilomètres pour le premier jour. Sur un grand terrain nouvellement moissonné le camp est dressé, le feu allumé et notre repas du soir préparé.

Le lendemain nous traversons la frontière. En avant marchait notre charrette, lourdement chargée de tous les effets du campement et des provisions, puis venait la troupe, quelquefois en colonne, et d'autres fois, échelonnée en patrouilles. Nous avions l'air d'une petite expédition militaire: en tête, le char d'assaut derrière, l'infanterie. C'était la seule manière possible. D'avancer, surtout pour les jours de grandes étapes: nous avons fait jusqu'à 45 (quarante cinq km) par jour.

Voici la Palestine, la Terre Sainte. Tous les yeux sont grands ouverts, un silence solennel se fait: De grands horizons, de belles plaines couvertes de riches moissons, la terre de leurs rêves, la terre de leurs désirs, où s'étaient passés les mystères de leur religion, de cette religion pour laquelle ces enfants avaient tant souffert.

(à suivre) P. PAUL ARIS

de leur voyage. Les enfants d'Antélias, au nombre de vingt, et qui avaient été invités pour faire partie du voyage, arrivaient à Beyrouth et passaient la nuit à l'Orphelinat St. Grégoire. Le lundi, 3 mai, de bon matin, on partait. Tout l'orphelinat était sur pieds pour les adieux, et ceux qui restaient avaient les yeux pleins

d'envie et étaient bien tristes de ne pouvoir faire partie de l'expédition. Bientôt on fila à toute vitesse sur la grande chaussée de Saida, quand tout à coup une auto nous dépassait et arrêtait notre camion: c'était Mr. Fowle qui nous ayant trouvés déjà partis à l'orphelinat, nous suivait pour nous souhaiter bon voyage. Ce geste délicat alla droit au coeur des enfants. On se remit en marche. Le bruit du camion était dominé par les chants, les cris, les exclamations des enfants, ivres de joie et débordants de gaieté. A midi, nous étions à la hauteur de Sour et l'auto nous déposait pour rentrer à Beyrouth. Vite notre voiture était montée, une patrouille s'y attelait et nous continuions notre chemin jusqu'à la frontière que nous atteignons sur le soir. 17 kilomètres pour le premier jour. Sur un grand terrain nouvellement moissonné le camp est dressé, le feu allumé et notre repas du soir préparé. Le lendemain nous traversons la frontière. En avant marchait notre charrette, lourdement chargée de tous les effets du campement et des provisions, puis venait la troupe, quelquefois en colonne, et d'autres fois, échelonnée en patrouilles. Nous avions l'air d'une petite expédition militaire: en tête, le char d'assaut derrière, l'infanterie. C'était la seule manière possible. D'avancer, surtout pour les jours de grandes étapes: nous avons fait jusqu'à 45 (quarante cinq km) par jour. Voici la Palestine, la Terre Sainte. Tous les yeux sont grands ouverts, un silence solennel se fait: De grands horizons, de belles plaines couvertes de riches moissons, la terre de leurs rêves, la terre de leurs désirs, où s'étaient passés les mystères de leur religion, de cette religion pour laquelle ces enfants avaient tant souffert.

Le dimanche, 2 mai, les enfants d'Antélias, au nombre de vingt, et qui avaient été invités pour faire partie du voyage, arrivaient à Beyrouth et passaient la nuit à l'Orphelinat St. Grégoire. Le lundi, 3 mai, de bon matin, on partait. Tout l'orphelinat était sur pieds pour les adieux, et ceux qui restaient avaient les yeux pleins

d'envie et étaient bien tristes de ne pouvoir faire partie de l'expédition. Bientôt on fila à toute vitesse sur la grande chaussée de Saida, quand tout à coup une auto nous dépassait et arrêtait notre camion: c'était Mr. Fowle qui nous ayant trouvés déjà partis à l'orphelinat, nous suivait pour nous souhaiter bon voyage. Ce geste délicat alla droit au coeur des enfants. On se remit en marche. Le bruit du camion était dominé par les chants, les cris, les exclamations des enfants, ivres de joie et débordants de gaieté. A midi, nous étions à la hauteur de Sour et l'auto nous déposait pour rentrer à Beyrouth. Vite notre voiture était montée, une patrouille s'y attelait et nous continuions notre chemin jusqu'à la frontière que nous atteignons sur le soir. 17 kilomètres pour le premier jour. Sur un grand terrain nouvellement moissonné le camp est dressé, le feu allumé et notre repas du soir préparé.

Le lendemain nous traversons la frontière. En avant marchait notre charrette, lourdement chargée de tous les effets du campement et des provisions, puis venait la troupe, quelquefois en colonne, et d'autres fois, échelonnée en patrouilles. Nous avions l'air d'une petite expédition militaire: en tête, le char d'assaut derrière, l'infanterie. C'était la seule manière possible. D'avancer, surtout pour les jours de grandes étapes: nous avons fait jusqu'à 45 (quarante cinq km) par jour. Voici la Palestine, la Terre Sainte. Tous les yeux sont grands ouverts, un silence solennel se fait: De grands horizons, de belles plaines couvertes de riches moissons, la terre de leurs rêves, la terre de leurs désirs, où s'étaient passés les mystères de leur religion, de cette religion pour laquelle ces enfants avaient tant souffert.

15 Mars 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

d'envie et étaient bien tristes de ne pouvoir faire partie de l'expédition. Bientôt on fila à toute vitesse sur la grande chaussée de Saida, quand tout à coup une auto nous dépassait et arrêtait notre camion: c'était Mr. Fowle qui nous ayant trouvés déjà partis à l'orphelinat, nous suivait pour nous souhaiter bon voyage. Ce geste délicat alla droit au coeur des enfants. On se remit en marche. Le bruit du camion était dominé par les chants, les cris, les exclamations des enfants, ivres de joie et débordants de gaieté. A midi, nous étions à la hauteur de Sour et l'auto nous déposait pour rentrer à Beyrouth. Vite notre voiture était montée, une patrouille s'y attelait et nous continuions notre chemin jusqu'à la frontière que nous atteignons sur le soir. 17 kilomètres pour le premier jour. Sur un grand terrain nouvellement moissonné le camp est dressé, le feu allumé et notre repas du soir préparé.

Le lendemain nous traversons la frontière. En avant marchait notre charrette, lourdement chargée de tous les effets du campement et des provisions, puis venait la troupe, quelquefois en colonne, et d'autres fois, échelonnée en patrouilles. Nous avions l'air d'une petite expédition militaire: en tête, le char d'assaut derrière, l'infanterie. C'était la seule manière possible. D'avancer, surtout pour les jours de grandes étapes: nous avons fait jusqu'à 45 (quarante cinq km) par jour. Voici la Palestine, la Terre Sainte. Tous les yeux sont grands ouverts, un silence solennel se fait: De grands horizons, de belles plaines couvertes de riches moissons, la terre de leurs rêves, la terre de leurs désirs, où s'étaient passés les mystères de leur religion, de cette religion pour laquelle ces enfants avaient tant souffert.

15 Mars 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

U. S. M. 1926, 2016

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Հաստատութիւն տարիէ մ'ի վեր արհեստանոցի հանգամանք ըստացած ըլլալով, արտադրած ձեռագործները, իրենց գեղարուեստական քնքրութեամբ անմըցելի կը մնան բովանդակ Սուրբայ մէջ, աւելանալով Դաշակեան անգամ գոհացուցած, հայ եւ օտար բարձր շրջանակներու անվերապահ գնահատութեան արժանացած են մեր արտադրութիւնները:

Ճիւղերի եւ Պէյրութի հայ օրիորդներուն ձեռարուեստ մը սորվեցնելով, զանոնք ինքնապահ զարմեցելու առաջ աղբարութեամբ, օրոշուած է դասընթացք մը բանալ ցերեկօթիկ եւ գիշերօթիկ ուսանողահիւներու ձրիաբար ուսուցանելու համար հայկական եւ եւրոպական ձեռագործներու զանազան տեսակները:

Պայմաններու համար դիմել Տնօրէնութեան:

Հայահիւնք, օգտուեցէ՛ք առիթէն:

Տնօրէն Որք: Ընկեան Այնթապի Որբանոցին
Ղ: ՂԸՊԼԻԿԵԱՆ

ՄԱՄՈՒԼԻ ՏԱԿ Է

ԵՒ ՄՕՏ ՕՐԷՆ ՀՐԱՊԱՐԱԿ ԿԵԼԼԷ

Ինճուսուցիչ հայերէնէ Թրանսերէն գործնական խօսակցութիւն պարզ ու դիւրուայց եղանակ: Հեղինակութիւնը Տ. Մ. Հայրապետեանի եւ հրատարակութիւնը Կ. Տօմիկեան գրասան, դիմել P. B. 718 մեծաբանակ գնդակներու մասնաւանդ երկ: մակութեան բաժանոց գրողներուն մասնաւոր գեղջ:

ԱՁԴ

Ասիւ—Ապապայի հայ Ազգային վարժարանին ճամար կ'ուզուի փորձառու Տնօրէն—Ուսուցիչ մը՝ որ քաջ գիտնայ ժամանակէն կամ անցիկէն. ինչպէս նաեւ հմուտ ըլլայ մանկավարժութեան, մաթեմատիկի եւ գիտութեանց: Ի նախկին յիշեալ կարգութիւնները ներկայացնող այլ եւ կին ուսուցիչներ ալ կրնան ընդունուիլ:

Փափաղները թող դիմեմ Պէյրութի հայ Ազգային վարժարանի ինճարարութեան:

«Իրանան» միջոցով ծանուցումներ ընել փափաքողներու դիւրութեան համար, ոտուրէ կը դնենք մեր ՍԵԿՐԵՏԵՐ:

Table with 5 columns: Name, Address, Amount, etc. Rows include 'Մէկ անգամ միայն հրատարակուելիք ծանուցումներուն համար', 'Եւրոպայի էջին մէջ իւրաքանչիւր տողին գինը', 'Ներքորդ', 'Ներքորդ', 'Չորքորդ'.

Մէկ անգամէն աւելի ըլլալիք ծանուցումներու համար մասնաւոր սակարկութիւն:

Illustration of a person in a mask with text 'ՄԱՄՈՒԼԻ ՏԱԿ Է' and 'ՕՐԷՆ ԱՅԻՆԱՆԵՐԻ, ՆԵՆԵԱԿԻ ՔԻՆՆ'.

Միակնէ որ Թաքուն ուժը ունի ձեզի մասնանշելու թէ ինչպէս կարելի է յաջողիլ ամէն բանի մէջ, եւ ձեր գէշ վիճակը բարելոցել, կը գուշակե ապագան, կը կասէ գաղտնիքները, զժրադր ընտանիքներու մէջ հանգարտութիւն եւ երջանկութիւն բերելու գործնական ուժը ունի: Հոգեկան հիւանդութիւնները կը բուժէ. արտի վշտերունցող էրիկ մարդիկը եւ կիները կը հանգարտեցնէ բոլոր անոնք որ ճակատագրականօրէն կը տառապին եւ գէշ բաղդի ենթարկուած են: Լճուրի աղջիկներու երջանկութեան ճամբան կը գտնայ: 'Երեսպէս' հանգարտութիւն կը պարգեւէ բոլոր այն յուսահատ անձերուն, որոնք կեանքը անտանելի բեռ մ'ըն է: Լճուրի թիւերը, երջանկութիւնը եւ բաղդը կ'ապահովէ ամէն անոնց, որոնք չեն կրնար իրագործել իրենց փափաքները: Հոգեկանօր աստղաբաշխ Մուհամմէտ Ֆէլէքի անհրաժեշտներուն զաղտնիքը կը պարզէ եւ այդ մասին տեղեկութիւն կը հազարդէ ձեզի: Բոլոր խոշորաները կը խորտակե եւ ձեր բաղդը երեւան կը հանէ: Յարգոյ այցելուները մէկ անգամ թէ դիմեն իր խորհուրդներուն, այն ատեն երբի համարձակութիւն ձեռնարկութիւնն է որ կ'ընէ ան:

ԼԻԲԱՆԱՆԻ ԹՕԴՈՒԱԾԱԳԻՐՆԵՐՈՒՆ ՈՒՇԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Թերթիս մէջ հրատարակուելիք ամէն յօդուած ու գրութիւն պէտք է կրէ հետեւեանկին ստորագրութիւնը: Նոյն խակ կեդծանուելով հրատարակուելիք պարագային, պէտք է կեդծ անունին քակ 2 փակագիծերու մէջ գրել որո՞ւ կ'ըստով իսկական անունը՝ որ կը մնայ գաղտնի:

Մի միայն կեդծ անունով թերթիս դիւրուած ո'ր եւ գրութիւն չի հրատարակուիր: Գրութիւնները մէկ էջի վրայ գրուելու են. եւ քանզիս կարգաւորուելիք գրով, կարելի եղածին չափ ալ կարգի. իմք:

ՄԵՐ ԲԱԺԱՆՈՐԴՆԵՐՈՒՆ

Մեր բաժանորդներէն անոնք որոնք մինչեւ այժմ չեն վճարած իրենց շնորհալ սարուան բաժնեգրները թող հաճին ամենամօտիկ ժամանակի մէջ փութացնել իրենց պարտքերը, հակառակ պարագային ստիպուած ենք ուրիշ միջոցներու դիմել: ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

ԱՏԱՄՆԱՐՈՅԺ ՆԱՍԻՊ ՆԱԼԴԱՆՏԵԱՆ

Փողոց Համամ Իւթէլ, Հալէպ
ՓՈՐՁԱՌՈՒ ԱՏԱՄՆԱՐՈՅԺ

Մաքուր եւ խղճաւոր դարմանում, կը շինէ օսկիէ, արծաթէ, ոսկորէ ամէն տեսակ տոկուն ակօսանքի: Վիճակէք անգամ մը եւ անպայման զոհ պիտի մնաք:

ՏՊԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆ

ՊՈՒՐԶ ՓԼԱՍ ՏԸ ՔԱՆՈՆ
ՓՈՂՈՑ ԻԹԱԼԻ ԻՒԻ 9 ՊԵՅՐՈՒԹ

Գտնուելով յայտնի յարգու հասարակութեան թէ՛ Հայերէն, թէ՛ Բանտերէն եւ Արաբերէն լատգոյն տեսակի եւ բոլորովին նոր գրքով, ինչպէս նաեւ լատգոյն մեքենաներով՝ կը առանձնանք ապարանկան ամէն տեսակի գործեր: Առեւտրական եւ վաճառակ. բուլբուր, տեսակներ եւ հասուեցուցակներ: Այցեքովներ, պանարանք եւ բուլբուր անքերներ: Հաւանական եւ այլ հրաւրագրեր, ամէն կարգի ռեկլամներ, ազգեր եւ օրագրականներ: Փոքր ու միջակ պրօքիւրներ, պարբերաբերքի՝ երեք լիզուալ: Շրջաններէն եղած ապարանքները կը կատարուին փութով եւ դիւրամօտեակի պայմաններու տակ: Դիւրեւ. արտակարգ գեղջ ամէն տեսակ տղաքուս: Զիւններու համար կատարուելու եւ զապահովութիւն: Դիւնները Տպարան ԼԻԲԱՆԱՆ Ի. Ե. Զոհ պիտի մնաք:

Վարչութիւն

ՍԻԿԱՐԷԹԻ ՄԵԾ ԳՈՒԾԱՐԱՆ

ՊՐՏԻԿԵԼԵՆ ԵՂԵՐԻ
— ՀԱՐԷԹ—ԷԼ—ՍԱՏԸՐ—ՃԸՍՐ—ՊԵՅՐՈՒԹ —

Կը պարաստուին ամէն տեսակի լատգոյն ծխախոտ սիկարէթներ, կատարելապէս դիւրամատչելի գիներով, մեր սիկարէթները կը ծախուին ամէն կողմ, քէմբերը, շուկայի ծխախոտի վաճառատուները: Միայն ծխեցէք Պղարիկեան սիկարէթները, որոնք թէ դիւրամատչելի եւ թէ՛ լատգոյն են բոլոր իրանանեան սիկարէթներուն մէջ:

ՏՕԲԹ. ՆԱՀԱՏԱՄԱՋԼՈՒՄԵԱՆ

ԵՏԵՄԵԼԻ ՈՅԺ
ՋԱՀԼԷ
Լճանամաքուր կերպով կը դարմանէ ակօսանքի. իր ծիւղին վերարերեալ ամէն տեսակ աշխատանք կը կատարէ խիստ ծարաւութեամբ խղճատութեամբ ու ճաշկով:
Տասնընեց օտրի փորձառութիւն
Կը բուժէ դիմել ու փորձել

Կ Օ Շ Կ Ա Կ Ա Ր

Ե. ԵՂԵՐԻ Ե. Ե. ԳՐԵՆԻՆԻ ԵՆԵՆ ԸՆԴԻՐԻ:
Մեր քացած մեծ աշխատանքները մէջ, կը պատրաստուին ՄՄԵՆԱՆՆՈՒՐ ՈՒ ԱՄԵՆԱՎԵՐՋԻՆ ՄՕՏԱՑՈՎ արանց եւ կանամց յատուկ կօթիկներ:

Կը բուժէ միայն դիմել, ձեր իսկ համոզումով հաստատուելու համար մեր վարպետութիւնը ու մեր ձեռքէն ելած գործերու շիջուութիւնը, որոնք ամենադժուարահաճանքն իսկ կը գոհացնեն:
ՍԱՆՉԻ. Մեր աշխատանքը կը գնուի Կուրօ փողոց թիւ 154 Բքմիէլ:

ՏՕԲԹՈՐ Ս, ԳԱՐԼՕ

Մասնագէտ վէներական հիւանդութիւններու, կը դարմանէ ամենապերճին մէթոտներով հիմնաւոր կերպով:
Հին նոր Թրանկախոր, ջերմամիզութիւնը, սեռային հիւանդութիւնը եւն:
Հիւանդ կ'ընդունի իր սեպհական քլիմիկին մէջ, հեռադրատան Գոթ, Թիւ 198: Պէյրութ: